HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ממצעית שבכתפ שניה תשתרי. מרישא קאי דמספקא לכל כת שניה מן הקטנות שבקטנות ולא הוה ס) בגדולה ממצעת לגבי מאן קרי לה גדולה מי לא לא לגבי קטנה דהויא כת אלמא בכת אחת פליגי: **כשאין שם.** בכת שניה שום ממצעת להכי תני תרי לקטנות כולן אבל אי הוי התם ממצעת הוי תני מתניתין

ואם נתן גט מעצמו כופין אותו ליתן בתובה. מכאן יש להוכיח דלאלמנה מן האירוסין יש לה כתובה ופליגי לא כתב א) דהא מסתמא הכא מיירי דלא כתב לה דאי כתב לה ח"כ מאי מבקשין שייך למימר הכא ב) אלא ג"מ דמיירי הכא דלא כתב לה כתובה ופ"ה קאמר כופין אותו ליתן כתובה ויפרק הכותב (כתובות פט:) דבעי אלמנה מן האירוסין יש לה כתובה או אין לה כתובה היא יכול להוכיח מהכא אבל לא רצה ג) אסהרי לא רצה להוכיח מהשתולין כי אם מן המשנה ד):

אמצעית שבכתב שניה תשתרי הכא במאי עסקינן בשאין שם אלא גדולה וקטנה והכי נמי מסתברא דאם איתא דאיכא ליתנייה ולטעמיך אמצעית שבכתב ראשונה דודאי ספיקא ואסירא ליה מי קתני לה הכי השתא התם תנא קטנה דידה לאיסורא והוא הדין לחך דקשישא מינה הכא אם איתא דאיכא ניתנייה אמר ליה ה) רב הונא בריה דרב יהושע לרבא הא פסח דכי כת אחת דמי ופליגי אמר ליה התם בלישנא דעלמא קמיפלגי מר סבר עד פני הפסח עד קמי פיסחא ומר סבר עד דמיפני פיסחא: **מתני'** ו)האומר א)לאשה קדשתיך והיא אומרת לא קדשתני הוא אסור בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ב)היא אומרת קדשתני והוא אומר לא קדשתיך הוא מותר בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ג)קידשתיך והיא אומרת לא קידשת אלא בתי הוא אסור בקרובות גדולה וגדולה מותרת בקרוביו הוא מותר בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו ד)קדשתי את בתך והיא אומרת לא קדשת אלא אותי הוא אסור בקרובות קטנה וקטנה מותרת בקרוביו הוא מותר בקרובות גדולה וגדולה אסורה בקרוביו: **גמ'** האומר לאשה קדשתיך וכו': וצריכא דאי אשמעינן גביה דידה משום דגברא לא איכפת ליה ומיקרי אמר אבל איהי אימא אי לאו דקים לה בדיבורה לא הות אמרה וליתסר איהו בקרובותיה קמ"ל: קידשתיך והיא אומרת וכו': הא תו למה לי איצטריך ס"ד אמינא מדאורייתא הימניה רחמנא לאב ה) מדרבנן הימנוה לדידה ותיתסר ברתה בדיבורה קא משמע לן: קידשתי את בתך וכו': הא תו למה לי איידי דתנא הא תנא נמי הא איתמר רב אמר כופין ושמואל אמר מבקשין אהייא אילימא אריש לאו כופין איכא ולא מבקשין איכא אלא אסיפא בשלמא מבקשין לחיי אלא כופין אמאי אמר לא ניחא לי דאיתסר ו)בקריבה אלא שמעתתא אהדדי איתמר ז)אמר שמואל מבקשין ממנו ליתן גט אמר רב ח)אם נתן גט מעצמו כופין אותו ליתן כתובה איתמר נמי אמר רב אחא בר אדא אמר רב ואמרי לה אמר רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב כופין ומבקשין תרתי ה"ק מבקשין ממנו ליתן גט ואם נתן מעצמו כופין אותו ליתן כתובה אמר רב יהודה ט)המקדש בעד אחד אין חוששין לקידושיו בעו מיניה מרב יהודה שניהם מודים מאי י)אין ורפיא בידיה איתמר אמר רב נחמן אמר שמואל המקדש בעד אחד אין חוששין לקידושיו כ)ואפ' שניהם מודים איתיביה רבא לרב נחמן האומר לאשה קדשתיך והיא אומרת לא קדשתני הוא אסור בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ל) אי דאיכא עדים אמאי מותרת בקרוביו ואי דליכא עדים אמאי אסור בקרובותיה אלא לאו בעד אחד מ)הכא במאי עסקינן כגון דאמר להּ קידשתיך בפני פלוני ופלוני והלכו להם למדינת הים איתיביה ס)המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי ב"ש אומרים אינה צריכה הימנו גט שני וב"ה אומרים ע)צריכה הימנו גט שני היכי דמי אי דאיכא עדים מאי טעמייהו דב"ש ואי דליכא עדים מאי טעמייהו דבית הלל אלא לאו בעד אחד וליטעמיך אימא סיפא ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאין צריכה הימנו גט שני מפני שאין לבו גס בה ואי סלקא דעתך עד אחד מהימן מה לי מן האירוסין מה לי מן הנשואין אלא פ)הכא במאי עסקינן כגון דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה בית שמאי סברי לא אמרינן

גמ' ו**צריכא.** למשמעינן כגולתו דמי שאסר עצמו בדיבורו נאסר ומי שלא אסר עצמו אינו נאסר: **גבי דידה.** כי אמר קידשתיך לא מיתסרא ליה בקרוביו משום דליהוי שקרי משקר וגברא לא מיכפת ליה אם אוסר עצמו בקרובותיה חנס: **ומקרי ואמר.** קדשתיה ואע"ג דלא קדשה: **אבל אימא.** כי אמרה קדשתני לאסרה נפשה אכולי עלמא עד שיתן לה גט אי לאו דקים לה דקדים לה הוה אמרה ונסתר איהו על פיה בקרובותיה ואפי' לא נתן לה גט: **מדרבנן הימנוה.** רבנן לאמה על הבת ותהא צריכה גט ותאסר בקרובותיו ט): **כופין.** ליתן לה גט: **לא כופין אלא כו'.** לתן צריכה ממנו גט דהא קתני מותרת בקרוביו ואי בעית גט הוה מיתסרא באמי דהויא לה גרושת אחיו: **ולא אפיפא.** לאמרה קדשתני דבעית גט: **כשלמא מבקשין.** ממנו ליתן גט: **לחיי.** שלריך בקשה לאסור עלמו בקרובותיה כדי להתירה ליבעל הוצל ואין חפץ בה: **ואפיפא דרב ושמואל אהדדי אתמר.** לא לאלוק זו על זו גמו אלא להוסיף האחרון מה שלא פירש הראשון: **ואם נתן מעצמו.** שלא בקשה כופין אותו ליתן כתובה דגלי דעתיה דקדשה ואורסה יש לה ע) כתובה: **שניהם מודים.** לדברי הכל: **מהו.** הא ע) לתניא אין מוסרין משום אלא מהיתן הוה והא הימנוה או דלמא משום לחין אלא בשר בשר מממון פ) כתיב בעריות ערות דבר (דברים כד) וממון כתיב על פי שני עדים יקום דבר (שם יט): **אין ולא.** לא היה מחזיק בדבריו לא לאיסור ולא להיתר פעמים שאמר הן ופעמים שאמר לאו ורפיא בידיה ולא היתה מוחזקת בזה בידו: **אימר נמי.** לא גרסינן נמי: **ואי ליכא עדים.** ואפ' מודה ממאי לסור בקרובותיה ע"פ עלמו הלא חיין קידושין אפילו לדבריו לאי נמי ע) אמר בעל אחד הוו קידושין בשניהם מודים היכא לאין עד אחד לא פ) אמרת בעל אחד מחיב לחייב שבועה בדיני ממונות פ) הלכך בעורה נמי מחיב להתקיים קידושין בפניו ובלבד שיהו שניהם מודים: **אלא לאו בעד אחד.** ולקמי הוא לסור בקרובותיה אלמא זה שמודה לו שאסר לחתיב לאיתפוסי קדושין קמיה: **קידשתיה בפני פלוני ופלוני.** פ) להוו להו קידושין גמורין לכל דבריו ונאמן הוא לאסור את עלמו: **ונגיה עמו בפונדקי.** ואפ' לאמר זמן: **אי ליכא עדים.** דנתקדשה בניילה: **אלא לאו בעד אחד.** ושניהם מודים:

אמרינן

מסורת הש"ס

ס) רש"י לקמן כה ע"ב ד"ה ואם נתן גט מעצמו כופין וכו' ותוס' ד"ה ואם נתן גט מעצמו כופין וכו' שהרי לא רצה להוכיח מהאמוראים. וכעין זה כתבו התוס' לעיל דף כג ע"ב ד"ה דאר"ש ועיין כתובות דף מ"ד ע"ב תד"ה והלכתא וכ"ה נדרים דף עב ע"ב ד"ה ולענין הלכה:

מוסף רש"י

הוא אסור בקרובותיה. בגמר ומפורש, דשוינהו מנפשיה מתיבה לתיקוע (כתובות ט). **והיא מותרת בקרוביו.** שהרי אינה מודה בקדושין (שם). **אין ולא ורפיא בידיה.** רפויה היתה המשופה בפיו אם לגמור אם להתיר (שבת קיג). תמלא אמר אין וחזר ואמר לאו, רפוי היה יודע בעצמו אם לבר נידו, אלא היה יודע בעצמו אם לבר יפה (ב"מ יד:).

גליון הש"ם

תוס' ד"ה **ואם** נתן גט מעצמו כופין וכו' שהרי לא רצה להוכיח מהאמוראים. וכעין זה כתבו התוס' לעיל דף כג ע"ב ד"ה דאר"ש ועיין כתובות דף מ"ד ע"ב תד"ה והלכתא וכ"ה נדרים דף עב ע"ב ד"ה ולענין הלכה:

מוסף תוספות

א. מתניתי' ב"ד. תוס' ריש"ד. ולי"ל למימר דהכא מיירי כגון דאמרה קדשתני והכנסתני לחופה, דא"כ כשנתן גט אמאי כופין ליתן כתובה דלמא על הקדושין הודה ולא על הנישואין. תוס' הלח"ם. ב. דאי כתב לה היכי מצי למימר לא קדשתיך דאין דרך לכתוב כתובה קודם קידושין. תוס' ב"מ יז: אפי' באתרא דכתבי והדר מקדשי לא היתה הכתובה באה ליד האישה קודם קידושה. תוס' הלח"ם.